26. ԱՇԿԸ ԾԱԿ ԽՈԽԱՆ

— Ա՛ կնեգյ, մի օխտը հատ դոլմա քցի, օտիմ քուշտանա՞մ.— բեղերը հլՈ՞ր տալավ ասից Համաշիվանանց Համաշիվանը։

Ընդրա աշը ծակ պուճուր տըղան ասում ա.— էշ էլ կօտիմ[1], մամա։

— Ախճի՛, մին լա՞վ խրավածը ըրա։

Էլհա տըղան ասըմ ա.— էշ էլ կօտիմ։

— Ախճի՛, մին լա՞վ մածուն պեր, փրթուշ անինքյ։

Էտ պուճուր տըղան յրա յա պերում.— էշ էլ կօտիմ։

Իտի հա՞ըը հինչի անըմ տամ ա, տղան քրմական յրա էր պերըմ թա՞.—էշ էլ կօտիմ։

— Ա՛ կնեգյ, մին էն կյումեն թըրեքյը սըրփի պեր...

Հա՞ըը խոսկը հա՞լա՞ ասալ չար պըրծա՞լ, վեր տըղան ասից. — էշ էլ կօտիմ...

Լոխ սկսեցին ծըծաղելը։ Էտ տըղան շվարած եշից, թա՞ խե՞ յըն ծըծաղում։

Նոր հա՞ըը կլխու տիրա՞վ ընդրան, թա՞— էշի քոռա՞կ, թըրեքյը չուրուցնելի հետե յըմ օղում, վեչ թա՞ ուտելի։

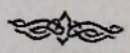
[1] Ես էլ կուտեմ։